Sloh – 2. ročník

Jakub Rádl

28. března 2019

Obsah

1	\mathbf{Pub}	olicistický styl
	1.1	Fejeton
	1.2	Reportáž
2	Lex	rikologie
	2.1	Větné pojmenovací jednotky
	2.2	Podstatná jména
	2.3	Čeština
		Druhy pojmenování podle významu

1 Publicistický styl

1.1 Fejeton

1.2 Reportáž

Rozbor: uč. 127: Kouzelné kameny angkorské

- kompozice:
 - o gradace (opakování akgkor, ...)
 - o in medias res, prézens historický
 - o ze začátku považováno za bájné místo
- střídá objektivní a subjektivní prvky
 - o objektivní nutné pro reportáž
 - o subjektivní zachycují atmosféru
- slovní zásoba
 - o bohatá slovní zásoba
 - o archaismy (překládáno v 30. letech 20. stol.)
 - o hodně přídavných jmen
 - o umělecké prostředky(tropy): personifikace, metafory, přirovnání, hyperboly, ...
 - o termíny z architektury, historie: pagody, terasy, reliéf, ochoz, basreliéf,
 - o tropy a figury
 - metafory: "posvátná hrůza", "žlutá skvrna" ...
 - přirovnání: "jako ohromný motýl", ...
 - aliterace(enumerace): "Zkomolen, ztroskotán, zarostlý"
 - personifikace: "ze stínů vylézali smrt a zmar"
 - perifráze: "v houstnoucím šeru, poletovali duchové"
 - ..

Reportáž

- cílem je informovat, zaujmout, (ovlivnit), vyvolat emoce
- čtenář by měl mít pocit, že se události účastní
- fyzická přítomnost reportéra (měl by psát o něčem čeho se zúčastnil)
- nutná faktografie, objektivní
- zachytit atmosféru
- zapsat dialogy
- publicistický jazyk (s uměleckými prvky)
 - o spisovná čeština (kromě např. citací)
 - o promyšlená kompozice (in media res)
 - o prézens historický
 - větné ekvivalenty
 - o obrazné vyjadřování, metaforika
- random poznámky
 - o pokud někoho cituju, uvedu jméno, případně titul
 - o nepsat fejeton! reportáž by měla být vyvážená
 - o vysvětlovat neznámé zkratky
 - o nezapomenout na závěr, odůvodnit ho
 - $\circ\,$ držet se tématu, nezaměřit se na jeden aspekt, ale na všechny detaily celku

D.ú.: učebnice 134 úlohy 1-6 k textu

- 1. B
- 2. D
- 3. B
- 4. D
- 5. A
- 6. C

2 Lexikologie

- frazeologie zkoumá ustálená slovní spojení
- sémantika -
- pojmenování skupina slov formulující význam (četl jsembyl bych přestal)
 - o sousloví spojení více slov k označení jednoho konkrétního pojmu (tigr usurijský)
 - o složené pojmenování širší označení (sibiřská fauna)
- $\bullet\,$ slovo uskupení hlásek/písmen ($\check{c}etl,\,jsem,\,byl,\,\ldots)$

```
\mathbf{multiverbizace} – rozdělení slova na dvě (\mathit{prošet\check{r}it} > \mathit{prov\acute{e}st} \check{\mathit{s}et\check{r}en\acute{\imath}})
```

univerbizace – zkrácení sousloví na jedno (obývací pokoj > obývák)

2.1 Větné pojmenovací jednotky

- pochází z lidové slovesnosti, jedná se o zobecněnou lidskou zkušenost
- pořekadlo konstatuje opakující se skutečnost (Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá)
- **pranostika** pořekadlo o počasí, často ve vazbě na úrodu, vychází z opakované zkušenosti s určitým obdobím (*Březen, za kamna vlezem, duben, ještě tam budem.*)
- **přísloví** výchovný záměr (*Bez práce nejsou koláče*)
- rčení slovní spojení zapojené do věty s obrazným významem (Za tebe bych dal ruku do ohně.)

2.2 Podstatná jména

- abstraktní nefyzické věci (láska, smutek, přátelství, ...)
- konkrétní fyzické věci (dopis, kámen, ...)
- látková pojmenování materiálu bez zřetele na množství (mouka, písek, voda, ...)
- hromadná mnoho něčeho pohromadě (listí, dobytek, křoví, ...)
- **pomnožná** v základním tvaru množného čísla, význam pouze jednoho kusu, pojí se s druhovými číslovkami (*nůžky*, *kalhoty*, *dveře*, ...)
- mnohoznačná jedno pojmenování má více významů

2.3 Čeština

Spisovná

- vysoká formální × hovorová
- více, mléko, ... × víc, mlíko, ...

Nespisovná

- obecná čeština
- nářečí, nadnářečí, slang, argot, hantec (propojení nářečí, němčiny a argotu)

Pojmy

- archaismus nahrazené pojmenování
- historismus již nepotřebné pojmenování
- eufemismus zjěmnění
- disfemismus opak eufemismu
- vulgarismus
- familiární a domácká pojmenování miláčku, ... (též zdrobněliny)
- hanlivá (pejorativní) pojmenování vyjadřuje záporný vztah (panděro, kokos, čokl)
- hyperbola nadsázka
- ironie sděluje opak, závisí na intonaci
- zvukově expresivní pojmenování působí citově svou zvukomalbou (ťulpas, ňouma, frňák, blablanina)

2.4 Druhy pojmenování podle významu

- homonyma stejně se píší a vyslovují, ale mají úplně jiný význam (rys zvíře, obraz)
 - o úplná homonimie stejný slovní druh (travička tráva, žena, která někoho otrávila)
 - o částečný homonimie jiný slovní druh (pila nástroj, sloveso)
- mnohoznačná stejně se píší a vyslovují, mají různý, ale propojený význam (rys obraz, znak, tah obličeje)
- homofonie stejně zní, jinak se píší (být × bít)
- synonyma slova stejného nebo podobného významu (rychlý, svižný, hbitý)
- paronyma zvukově podobná, s jiným významem

2.5 Slovní zásoba

- čeština má celkem 300 000 slov
- aktivní slova, která používáme (5000–10000)
- pasivní slova, kterým rozumíme (50000–100000)
- jádrová nejdůležitější a nejstarší slova, nemění se

Vznik nových slov

- skládáním
- odvozováním
- zkracování
- přejímáním z cizích jazyků / z nespisovné češtiny, slangu
- přidávání významů oko